

فرجامی تلخ برای کشوری که روز به روز شهروندانش مملکت خود را ترک می‌کنند

رئیس پلیس ارمنستان؛ آمار مهاجرت و سوء استفاده جنسی در سال 2017 در ارمنستان رکورد شکسته است و مقصد مهاجرین کارگری (مردان) عموماً روسیه و مقصد مهاجرین برای استثمار جنسی (زنان) ترکیه و امارات متحده عربی است.

آران نیوز: پس از جنگ جهانی دوم نویسنده ای روس در آلمان غربی با تعجب سوال می‌کند: اگر ما پیروز جنگ بوده‌ایم چرا آلمانی‌ها بهتر از ما زندگی می‌کنند؟ حال ارامنه نیز در مقابل این پرسش ویرانگر فلسفی قرار گرفته‌اند. تو گویی در جنگ قره باغ که میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان بین سال‌های 1994-1991 به وقوع پیوست ارامنه پیروز این جنگ شده بودند اما اهالی ارمنستان در وضعیتی به مراتب اسف بار نسبت به مردم آذربایجان زندگی می‌کنند. هر سالی که می‌گذرد وضعیت اقتصادی نسبت به گذشته بحرانی‌تر می‌شود و این موقعیت کنونی ارمنستانی است که به ظن خود پیروز جنگ قره باغ شده بود.

اما دلیل این وضعیت مصیبت بار ارمنستان مشخصاً تحریم‌های اقتصادی و ایزوله شدن از طرح‌های منطقه‌ای و بین المللی است. در این خصوص اظهارات سیران سارویان، نماینده مجلس ارمنستان که پس از جنگ چهار روزه آوریل صورت گرفته قابل تامل است. "خدا نکند که دوباره جنگ آغاز شود، ما نمی‌توانیم مردم خود را به خاطر یک بلندی به کشتن دهیم."

اظهارات این نماینده مجلس علی‌رغم نگاه تقلیل‌گرایانه به بازپس‌گیری بلندی‌های "له له تیه" حاوی پیام مشخصی است. ارتش ارمنستان از زمان آغاز جنگ با این حجم از بی‌رغبتی جوانان علی‌رغم فراخوان‌های مختلف دولتی برای حضور در خط مقدم جبهه قره باغ مواجه نشده بود. نکته جالب توجه اینکه در سال 2016 شمار زنان ارمنی حاضر در ارتش دو برابر شده است (منبع: jam.news.net).

اما پرسش قابل تامل اینکه چرا شمار مردان ارمنی در ارتش کاهش یافته است؟ جواب این سوال را می‌توان از توضیحات واچه اووسپیان، رئیس شعبه مبارزه با قاچاق انسان اداره مبارزه با جرائم سازمان یافته ارمنستان اخذ نمود.

"موج مهاجرتی که در سال 2017 از ارمنستان به خارج صورت گرفته است در مقایسه با آمار مهاجرت به داخل ارمنستان قابل مقایسه نیست. در این میان مقصد مهاجرین کارگری (مردان) عموماً روسیه و مقصد مهاجرین برای استثمار جنسی (زنان) ترکیه و امارات متحده عربی است." اووسپیان در ادامه دلیل این استثمار مردان و زنان ارمنی را اوضاع وخیم اجتماعی، و عدم آگاهی مردم ارمنستان به حقوق اجتماعی خود عنوان کرده است. بی‌تردید در میان علل ذکر شده برای این فاجعه مهمترین عامل، شرایط نامساعد اقتصادی و اجتماعی است. و اگر چنین نبود ده‌ها هزار زن ارمنی اکنون برای کسب چند دلار پول در خیابان‌های ترکیه سرگردان نمی‌شدند.

در واقع این اوضاع فلاکت‌بار نتیجه پیروزی است که ارامنه دو دهه پیش از آن سرمست شده بودند. جنگی که تنها سودش برای روسیه بوده و با تبدیل ارمنستان به مستعمره خود مردان ارمنی را آواره خیابان‌های مسکو و زنان ارمنی را آواره خیابان‌های استانبول کرده است. روی دیگر این قصه دردناک برای ارامنه این است که هنوز میوه تلخ این پیروزی، به طور کامل میل نشده است و تروریست‌های حاضر در حکومت ارمنستان و دولت خودخوانده جدایی‌طلبان در قره باغ هنوز به پذیرش صلح با جمهوری آذربایجان و تخلیه 20 درصد از اراضی این کشور رضایت نداده‌اند.

بزرگترین بدبختی ارامنه نیز همین مساله است که سران این کشور حاضر به بازگشت از میانه راه و تحمیل هزینه کمتر به مردم خود نمی‌شوند. البته این مشکل ارامنه است و به حق که "خلاق هرچه لایق".

منبع: آناج